

gaaende personlige Tillæg jo for Fremtiden efter Lovforslaget, som det foreligger, ville komme til Anvendelse ogsaa paa disse.

Der er en Bestemmelse i Lovforslagets § 9, som jeg maa særlig henlede det ærede Thing's Opmærksomhed paa, fordi denne Bestemmelse vil medføre en ikke ubetydelig Forbedring for de under Lovbetaten Ansatte, som ikke have opnaaet kongelig Udnævnelse. Hidtil har der for saadanne Bestillingsmænd under Lovbetaten været afdraget 5 pCt. i deres Lønning, hvilket Afdrag har været anvendt med en Halvdel, de $2\frac{1}{2}$ pCt. til at fikke Bestillingsmandens Enkes Forsørgelse, medens den anden Halvdel, de $2\frac{1}{2}$ pCt., har kunnet anvendes af Bestillingsmanden enten til strøg at fikke sig en Alderdomsforsørgelse eller af ham har kunnet været indskudte i Statskassen til Forrentning og Opsparing med Rente og Rentens Rente for i sin Tid af ham at kunne anvendes til Alderdomsforsørgelse eller Andet. Det har ganske undtagelsesvis været Tilfældet, at Bestillingsmændene have anvendt de $2\frac{1}{2}$ pCt. til strøg at fikke sig en Alderdomsforsørgelse. Beløbene have i Hovedsagen været indskudte til Forrentning i Statskassen. Det har været Beløb, der have været indsatte i Sparekasse, og som den vedkommende Bestillingsmand, naar han har opnaaet kongelig Udnævnelse, fik udbetalt. Saaledes som Bestemmelsen nu foreligger i Lovforslagets § 9, ville samtlige de 5 pCt., der afdrages i Gage, blive anvendte til Enkeforsørgelse, med andre Ord: Enkeforsørgelsen vil blive dobbelt saa effektiv, som den hidtil har været. Det er en Fordel for Bestillingsmanden, hvad enten han opnaar at faae kongelig Udnævnelse eller ikke. Opnaar han at faae kongelig Udnævnelse, er allerede en stor Del af Byrden ved Enkeforsørgelsen, som paahviler ham som kongelig Embedsmand, ubredet, og opnaar han ikke at blive kongelig Embedsmand, vil selvfølgelig hele den ham afdragne Enkeforsørgelse blive dobbelt saa stor, som den er nu. Men ved Siden af den forandrede Bestemmelse med Hensyn til de i Sagerne afdragne 5 pCt. findes der en Bestemmelse om, at der af Statskassen tilskydes andre 5 pCt. eller rettere godskrives Bestillingsmanden andre 5 pCt., som opsamles Aar efter Aar med et Tilleg af 4 pCt. Rente. Det saaledes opsamlende Beløb vil imidlertid ikke komme ham tilgode, naar han opnaar kongelig Udnævnelse, heller ikke naar han bliver afskediget paa Grund af sin Embedsførelse af ham tilregnelige Aarsager. Det vil i Virkeligheden kun blive ham til Nytte, naar han bliver afskediget uden egen Skyld, naar han udtræder af sin Bestilling, inden han har opnaaet kongelig Udnævnelse. Da denne Bestemmelse jo kun angaar en Del af de Bestillingsmænd, der staa i 4de Klasse, er det jo klart nok, at den kun kommer omtrent den ene Halvdel af hele Staben under Lovbetaten tilgode;

men jeg betragter det rigtignok som et meget væsentligt Gode for disse Bestillingsmænd. Der er for Tiden i 4de Klasse 396 Bestillingsmænd, og der vil efter det foreliggende Forslag blive 413 Bestillingsmænd, af hvilke der kun kan gives 177 kongelig Udnævnelse. Det vil altsaa være to Hundrede og nogle og tredive Bestillingsmænd, som ville komme til at nyde Godt af Bestemmelserne i § 9, og jeg tror altsaa med Føie at kunne betegne ogsaa den nye Bestemmelse i § 9 som en væsentlig Fordel for de under Lovbæsenet Ansatte. Jeg kan ikke Andet end i dets Helhed anbefale det foreliggende Forslag til det ærede Thing.

Schlegel: Jeg vil blot tillade mig at gjøre en Bemærkning angaaende et enkelt Punkt, som ogsaa den høitærede Minister berørte i sit Foredrag. Angaaende Lovens øvrige Bestemmelser tør jeg ikke udtale mig, fordi jeg ikke har tilstrækkelig Kendskab til de Forhold, som her omhandles, og som i det Væsentlige, i alt Fald for en stor Del, maa betragtes som administrative Forhold, som vi vistnok med fuld Tryghed kunne overlade til den ærede Finansministers Bestemmelse. Det er Bestemmelsen i § 3 om Erstatningen til Mønstringsbestyrerne, jeg vil udtale mig om. Saavidt jeg har forstaaet, ere efter den nuværende Lovgivning de Lovdembedsmænd, der tillige ere Mønstringsbestyrere, berettigede til at faae foruden deres Løn efter den nugældende Lovgivning en Erstatning for det Tab, de havde lidt ved de Forandringer, der ere skete i Bestemmelserne om Forhyring af Søfolk og Mønstring af Skibsmandskab, og endvidere til at faae et Dyrtidstillæg indtil den 1ste April dette Aar. Efter de Bestemmelser, der ere vedtagne i det Forslag, der er forelagt for Landstinget, faae de samme Bestillingsmænd kun den Erstatning, der her er Tale om, under Forudsætning af, at Lønningen efter den nye Lov ikke dækker den tidligere Lønning + Erstatningen. Hvis den gamle Lov giver en højere Løn, faae de Differencen. De miste, forekommer det mig, det Dyrtidstillæg, de hidtil have faaet, som de ganske vist ikke i Diebliffet have, men som de dog have Haab om at faae, og de kunne, naar denne Lov er traadt i Kraft, ikke længere faae noget Dyrtidstillæg. De miste endvidere det Alderstillæg, som de tidligere, saavidt jeg veed, have haft Krav paa at faae under visse Omstændigheder ved Siden af Erstatningen. Det staaer utvivlselig i § 3 i den ærede Ministers Forslag, at de ikke skulle miste Tillæget ved Dyrkning paa Alderstillæg; men efter de nye Love gjælde der de almindelige Regler, hvorefter de ligeledes miste Alderstillæget. Det forekommer mig, at disse Embedsmænd blive ubehølig stillede efter det nye Forslag, at de i ethvert Fald ingen Forbedring faae i deres Stil-